

25.3.

Pričevalec vere

*Skupina študentov
postavila spominsko tablo
Jaroslavu Kiklju*

Dan preden so komunisti ustrelili njegovega prijatelja Frančka Župco, je Jaro, kakor so mu pravili, čutil, da je zdaj on na vrsti. Vsakemu, ki je prišel v mladčevski lokal, se je predstavljaj: »Dovolite, da se predstavim: Jaroslav Kikelj, kandidat medicine, filozofije in smrti!«

Prejšnjo nedeljo zvečer je skupina študentov zaznamovala 60. obletnico (18. 3. 1942) Kikljeve nasilne smrti na Streliški ulici v Ljubljani s postavitvijo spominske plošče, ki jo je na študentsko pobudo blagoslovil študentski duhovnik Andrej Poznič. Kot so študentje povedali, jim Kikelj predstavlja svetel zgled pristnega krščanstva in slovenstva, fanta prijetnega značaja in podjetnega duha, predvsem pa globoke vere, na kar so s ploščo hoteli spomniti še širšo javnost. Ob blagoslovu so prosili Boga, naj se usmili Kikljevega krvnika, in še, da bi se slovenski narod zaradi smrti toliko pravičnih odločal za to, kar je božjega, izbiral življenje in zavračal smrtna dela. Prosili so tudi, da bi mi iz mučeniške krvi znali živeti svojo vero in bili evangeliju zvesti do konca.

Kdo je pravzaprav bil Jaroslav Kikelj? Ob prihodu italijanskega okupatorja je bil študent medicine in filozofije ter vodja študentske organizacije Vir. Italijanska okupacija je takoj leta 1941 prepovedala vse študentske organizacije ter od njih zahtevala, da se včlanijo v enotno študentsko organizacijo, imenovano Ljubljanska univerzitetna organizacija, sicer bodo zaprli univerzo in izgnali vse študente, ki so pribežali v Ljubljano z nemškega zasedbenega območja. V tehtanju argumentov se je Kikelj odločil, da vstopi v novo organizacijo in s tem reši univerzo pred ukinitvijo, številne štajerske in gorenjske študente - begunce pa okupatorjevega nasilja. Ta korak - ob dejstvu, da je bil Jaroslav vodja študentske Katoliške akcije -, je bil za komunistično partijo kaplja čez rob. Kiklja in njegovega prijatelja Frančka Župco je razglasila za »narodna izdajalca« in jima zagrozila s smrtjo. Tako so predstavniki VOS 16. 3. 1942 najprej umorili Frančka Župco, dva dni pozneje pa še Jaroslava Kiklja, ko je odhajal od kosila iz Ljudske kuhinje v Ljubljani na Streliški ulici. Da bi morilci svoj zločin upravičili, so s fotomontažo ponaredili Kikljevo fotografijo, ki ga je po novem prikazovala v italijanski fašistični uniformi. Prevara je bila zelo hitro odkrita, ker je bila obleka fašista osvetljena z desne strani, Kikljev obraz pa z leve.

Spominska plošča stoji točno na tistem mestu, kjer je nekoč že stal križ v spomin dr. Lambertu Ehrlichu, ki ga je le dva meseca za Kikljem doletela enaka smrt. Škoda, ker niso fantje počastili še tega pričevalca vere, toda za kaj takega je po njihovih besedah še čas, saj bo Kikljeva spominska plošča verjetno kaj kmalu zbodla kakšnega simpatizerja revolucije in jo bo odstranil. Tako kot križ v čast Ehrlichu.

GAŠPER TOMINC